

תת"ע 2699/08/22 - מדינת ישראל נגד ווארדה אבו טאהא ווארדה אבו טאהא

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2699-08-22 מדינת ישראל נ' ווארדה אבו טאהא
תיק חיצוני: 34123810185

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ווארדה אבו טאהא ווארדה אבו טאהא

החלטה

בפני בקשה ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש בשנת 2021 זאת לאחר שזומן המבקש למשפטו באמצעות דואר רשום ואישור המסירה חזר עם ציון דבר דואר ש"נמסר לנמען הרשום". וזאת בניגוד לטענת הנאשם, לפיה לא קיבל כלל את דבר הדואר.

ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

"לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לקיום עילה זו. מהפסיקה נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובת של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות, גם אם עבר למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלותן בעלמא; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

בפרשה זו לא עמד המבקש במבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך ביטול פסק הדין שניתן בהעדרו.

המבקש לא הראה בכל דרך כי לא זומן כדין למשפטו ולא הסביר באופן המניח את הדעת מדוע אי התייצבותו נובעת מסיבה שאינה תלויה בו זאת לאחר שבידי המדינה ראייה לכך שהמבקש זומן כדין.

לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל נימוק מהותי המראה כי בהכרח נגרם למבקש עיוות דין מעצם הרשעתו או רף ענישתו.

המבקש לא הוכיח בכל דרך כי העבירה לא בוצעה על ידו או כי ענישתו חורגת ממתחם הענישה הרלוונטי לעבירה בה הורשע בנסיבות ביצועה.

בנסיבות אלה, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשפ"ג, 16 מאי 2023, בהעדר הצדדים.